

Lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Kastamonu örneği*

Investigation of high school students' attitudes towards physical education and sports course in terms of various variables: Kastamonu case

Gönderim Tarihi / Received: 20.10.2023

Kabul Tarihi / Accepted: 27.02.2024

Doi: [10.31795/baunsobed.1378930](https://doi.org/10.31795/baunsobed.1378930)

Ebru ÜNAL**1

Ayşe Feray ÖZBAL²

ÖZ: Araştırmanın amacı liselerde eğitim alan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersindeki tutumlarının çeşitli değişkenlere yönelik incelenmesidir. Nicel araştırma yöntemlerinden tarama yöntemi araştırmada kullanılmıştır. Araştırmanın katılımcıları basit tesadüfi örnekleme yolu seçilmiştir. Katılımcılar, Anadolu lisesi öğrencilerinden oluşan 242 (142 kadın, 100 erkek) kişidir. Güllü ve Güçlü 'nün geliştirmiş olduğu; Ortaöğretim Öğrencileri için Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği (OÖBEDTÖ) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Bu ölçeğin maddeleri, 5'li likert tipindedir ve tek boyutludur. Ölçekte 35 madde kullanılmıştır. Gerçekleştirilen araştırmada Cronbach Alpha iç-tutarlılık analizi .93 olarak bulunmuştur. SPSS 21.0 programı ile yapılan analizlerle birlikte verilerin normal dağılım gösterdiği bulunmuştur. Bunun sonucunda araştırmada parametrik testler kullanılmıştır. Cinsiyet, sporcu lisansı olma/olmama, aile bireylerinin spor yapma durumu adlı değişkenlerin analizinde bağımsız örneklemler t-testi; sınıf düzeyi, spor yapma sıklığı, anne ve baba eğitim durumu değişkenlerinde ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Katılımcı grubunu betimlemek için frekans ve yüzde analizleri kullanılmıştır. Gerçekleştirilen analizler sonucunda cinsiyet ($p<0,001$), sporcu lisansı olma/olmama ($p<0,000$), sınıf düzeyi ve spor yapma sıklığı ($p<0,000$) değişkenlerinde öğrencilerin tutumlarının anlamlı farklılaştığı saptanmıştır ($p<0,05$). Aile bireylerinin spor yapıyor olması, anne ve baba eğitim durumuna yönelik olarak gerçekleştirilen analizler sonucunda öğrencilerin tutumlarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler: Ortaöğretim öğrencileri, Beden eğitimi dersi, Tutum ölçeği, Öğrenci tutumu

ABSTRACT: The aim of the research is to examine the attitudes of high school students towards various variables in physical education and sports courses. Survey method, one of the quantitative research methods, was used in the study. The participants of the study were selected by simple random sampling. The participants were 242 (142 female, 100 male) Anatolian high school students. The Physical Education Course Attitude Scale for Secondary School Students (PECAST) developed by Güllü and Güçlü was used as a data collection tool. The items of this scale are 5-point Likert type and unidimensional. 35 items were used in the scale. Cronbach Alpha internal consistency analysis was found to be .93. With the analyses performed with SPSS 21.0 programme, it was found that the data showed normal distribution. As a result, parametric tests were used in the study. Independent samples t-test was used in the analysis of the variables named gender, having/not having an athlete's licence, and the status of family members doing sports; one-way analysis of variance (ANOVA) was used in the variables of class level, frequency of doing sports, and mother and father education level. Frequency and percentage analyses were used to describe the participant group. As a result of the analyses, it was found that the attitudes of the students differed significantly in the variables of gender ($p<0,001$), having/not having a sports licence ($p<0,000$), class level and frequency of doing sports ($p<0,05$). No significant difference was found in the attitudes of the students as a result of the analyses performed for family members doing sports, mother and father education status ($p>0,05$).

Keywords: Secondary school students, Physical education lesson, Attitude scale, Student attitude

* 3. Uluslararası Lisansüstü Çalışmalar Kongresi'nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

** Sorumlu Yazar / Corresponding Author

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Kastamonu Üniversitesi-Sağlık Bilimleri Enstitüsü/Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, ebrucakann50@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-3886-4592>

² Doç. Dr., Kastamonu Üniversitesi-Spor Bilimleri Fakültesi/Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, fzbal@kastamonu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-2541-5988>

EXTENDED ABSTRACT

Literature review

Participation in artistic and sportive activities is important in terms of ensuring the modernisation and development of societies (Göksel & Caz, 2016). Among the basic principles of contemporary education is to educate individuals as a whole with their mental, emotional, physical and social aspects (Kangalgil et al., 2006). Physical education and sport (PE) activities can be considered as one of the important parts of education and have an important place in the formation of general education. PES, which can be described as a complement to general education, are conscious and planned activities and provide physical, mental and spiritual development of individuals (Çelik & Pulur, 2011). As a concept, sports are "physical, mental and mental phenomena, activities that are carried out within the framework of rules, have a spirit of struggle, provide the opportunity to spend time having fun, are the basis of living in a healthy way, and are done to compete (Ramazanoğlu et al., 2005). According to the American National Association for Physical Education and Sport (NASPE), the primary purpose of PES is to ensure that students develop positive attitudes towards PES activities and contribute to increasing lifelong physical activity (Deliceoğlu, 2018). Physical education and sportive activities contribute to the positive development of individuals' attitudes towards sport (Balyan et al., 2012).

Methodology

In the study conducted to examine the attitudes of individuals studying in high schools towards the PPS course, the survey model, one of the quantitative research methods, was used. The population of the study consists of high schools in Kastamonu, while the sample consists of Taşköprü Anatolian High School and Fahrettin Paşa Anatolian High School. Simple random sampling was used to determine the sample of the research. The data were collected during the breaks between the students' lessons. Information about filling out the data collection tool was explained to the students before the data collection tool was distributed. Within the scope of the research, SPSS 21 programme was used to analyse the data obtained from the sample. Frequency and percentage analyses were used to create descriptive tables about the variables. The normal distribution of the data was analysed by skewness kurtosis. Independent samples t-test was used in the analyses of the variables named gender, having/not having an athlete's licence, and family members' sporting status; one-way analysis of variance (ANOVA) was used in the variables of grade level, frequency of sporting, mother's educational status, and father's educational status. When significance was found between groups, post-hoc (LSD) test was used.

Findings and discussion

According to the results of the unrelated samples t-test test conducted to determine whether the participants' attitudes towards physical education and sports differ significantly in terms of different variables, a significant difference was found between the groups as a result of the analysis for the gender variable in which women and men were considered ($t=-3,22$; $p<0,05$). It is seen that the averages of males are higher than females. Considering the literature (Arabacı, 2009; Kamtsios, 2010; Aybek et al., 2011; Ghofrani & Golsanamlou, 2012; Cengiz et al., 2018) it is seen that the attitudes of male students are higher than female students within the scope of the PPS course. When the analyses on athlete licence were examined, a significant difference was found between the groups ($t=3,80$; $p<0,05$). It is seen that the averages of those who have an athlete's licence are higher than those who do not have an athlete's licence. Kangalgil et al., 2006; Alparslan, 2008; Özkan, 2011; Hazar et al., 2021 stated in their studies that the attitudes of students with a licence are higher than those without a licence. The fact that students have a licence contributes to their liking and participation in the PPS course and ensures that their attitudes towards the course develop positively (Dereceli, 2020). When the result of the analysis according to the sporting status of family members was analysed, no significant difference was found between the groups ($p>0,05$).

According to the results of the one-way ANOVA test conducted to determine whether the participants' attitudes towards physical education and sports differed significantly in terms of different variables, there was no significant difference between the groups considered in the variables of mother and father education status ($p>0,50$). Significant differences were found as a result of the analyses made according to the participants' class level and the frequency of doing sports on an hourly basis ($F=10,12$, $p<0,05$;

F=13,33, $p<0,05$). According to the results of the analysis made with the post-hoc test, it is seen that the scores of the participants at the 1st grade level are higher than the participants at the 2nd and 3rd grade level. Different studies on the subject support the research findings (Güllü et al., 2009; Sertkahya & Üren, 2021; Şam et al., 2021). In this study, a significant difference was observed between 9th and 10th grades and 10th and 11th grades in the attitudes towards the BES course. The findings of Alparslan's (2008) study on the attitudes of secondary school students are in parallel with the study. It can be said that 9th and 10th grades have higher attitudes than other grades. According to the post-hoc test analyses related to the frequency of doing sports, it is seen that the scores of the participants who do sports 1-3 hours a week are lower than the participants who do sports 4-6 hours and 7 hours and more.

Results and recommendations

In the findings obtained in line with the answers of 242 students studying in general high school, the attitudes of the individuals included in the study towards the BES course are high. It was determined that the attitudes of the students towards the PPS course differed significantly according to gender, having/not having an athlete licence, class level and frequency of doing sports, while there was no significant difference according to the variables of family members doing sports, mother and father education status. Considering the physical, psychological and social development of students, participation in physical activity can be considered as an important factor. The PPS courses can be expressed as a learning area where physical activities are presented to students within the framework of a plan. For this reason, it may be useful for students, parents and administrators to be aware of the importance of the PPS course and to include informative studies in this direction to develop positive attitudes towards the PPS course.

Giriş

Sanatsal ve sportif etkinliklere katılım göstermek toplumların çağdaşlaşmasını ve gelişimlerini sağlamaları açısından önem taşımaktadır (Göksel ve Caz, 2016). Çağdaş eğitimin temel ilkeleri arasında bireyleri; zihinsel, duygusal, fiziksel ve toplumsal taraflarıyla bütün olarak yetiştirmek yer alır (Kangalgil vd., 2006). Beden eğitimi ve spor (BES) etkinlikleri eğitimin önemli parçalarından biri olarak değerlendirilebilir ve genel eğitimin oluşmasında önemli bir yeri vardır.

Genel eğitimin tamamlayıcısı şeklinde nitelendirebileceğimiz BES bilinçli ve planlı etkinliklerdir ve bireylerin fiziksel, zihinsel ve ruhsal gelişimlerini sağlar (Çelik ve Pulur, 2011). Kavram olarak spor “bedensel, ruhsal ve zihinsel olgu olan, kurallar çerçevesinde yapılan, mücadele ruhu taşıyan, zamanı eğlenerek geçirmeyi sağlayan, sağlıklı bir şekilde yaşamının temeli olan, yarışmak için yapılan etkinliklerdir (Ramazanoğlu vd., 2005). Amerikan Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Birliği’ne (NASPE) göre, öğrencilerin BES etkinliklerine karşı pozitif tutumların gelişmesini sağlamak ve yaşam boyu fiziksel aktivitelerinin artırılmasına katkıda bulunmak BES’un öncelikli amacıdır (Deliceoğlu, 2018). Beden eğitimi ve sportif etkinlikler ile bireylerin spora yönelik tutumlarının olumlu yönde geliştirilmesine katkı sağlanır (Balyan vd., 2012).

Herbert Spencer tutum kavramını ilk kez 1862 yılında kullanmıştır. Spencer’a göre tutum, bireyin zihinsel durumunu ifade etmektedir (Deliceoğlu, 2018). Bir başka ifade ile tutum kavramı öğrenme sonucu oluşan, bireyin davranışlarına etki ederek yön veren ve karar aşamasında ise yanlı bir bakış açısına neden olan bir olgu olarak açıklanabilir (Çelik vd., 2018). Tutum üç temel öğeden oluşmaktadır. Bu öğeler bilişsel, davranışsal ve duyuşsal öğeler olarak sıralanabilir. Bireyin bir konuya ilişkin bildikleri (zihinsel öge), o konuya nasıl bir duygu durumu (duyuşsal öge) ile yaklaşacağını ve nasıl tavır sergileyeceğini (davranışsal öge) belirler (Canlı, 2013). Demirhan ve Altay (2001) bu durumu, BES dersinin bireylerin sağlığına olan önemini kavramalarını, zihinsel öge ile beden eğitimi dersini bireylerin sevmeleri ya da sevmemelerini, duyuşsal öge ile beden eğitimi dersine bireylerin katılım göstererek aktif olmalarını da davranışsal öge olarak açıklamışlardır. Tutumlar belirli bir sürede yön değiştirebilen davranışlardır. Bireylerin bir durum karşısındaki tutumları olumluyken olumsuz, olumsuzken de olumluya dönüşebilir (Aras ve Asma, 2020). Ders kapsamında öğrencilerin tutumları olumlu yönde geliştirilirse dersin işlenmesi sürecindeki verim artar ve öğretmen de derse karşı güdülenmiş olur (Demirhan ve Altay, 2001). Derslere karşı olumlu tutumlar öğrencilerin derse karşı ilgili olmasına, derslere katılımlarının süreklilik göstermesine ve derslerde başarılı olmalarına etki gösterebilir. Derslere karşı olumsuz tutum sergileyen öğrenciler beden eğitimi derslerine aktif olarak katılım göstermemekle birlikte derslere uygun kıyafetler getirmemektedirler. Bu nedenle beden eğitimi öğretim programında yer alan kazanımların davranışa dönüşmesi engellenmiş olur. Derslere karşı olumlu tutum sergilemek dersin genel ve özel amaçlarına ulaşmasına kolaylık sağlayabilir. BES derslerinde öğrencilerin giydikleri kıyafetler ile kendilerini ferah hissetmeleri bununla birlikte temiz ve ferah havada, düşük not endişesi duymaksızın, hareketlerinde herhangi bir kısıtlama olmadan ve enerjilerini harcayacakları ortamın rahat olması öğrenci tutumlarının olumlu olmasının nedenleri olarak açıklanabilir (Güllü vd., 2009). Öğrencilerin fiziksel olarak aktif olduğu BES dersine karşı tutumlarını çeşitli çevresel etkenler değiştirebilir. Cinsiyet, aktif spor yapıyor olmaları, yaş, aile bireylerinin spora bakış açısı, spor yapma durumu, yerleşim yerindeki sosyoekonomik durum, okuldaki malzeme durumu bu çevresel etkenlere örnek olarak gösterilebilir (Akıncı vd., 2020).

Literatür taraması

Beden eğitimi ve spor dersi kapsamında öğrencilerin tutumlarına yönelik çalışmalar araştırmacılar tarafından yapılmıştır. Koca ve Demirhan’ın (2004) araştırmasında spora katılma durumu ve cinsiyet açısından ortaöğretim öğrencilerinin tutumlarını BES dersi çerçevesinde ölçmeyi amaçlamışlardır. Araştırmanın bulgularında, kızların ve erkeklerin BES tutumları ele alındığında erkeklerin skorlarının kızlara göre fazla olduğu bulunmuştur. 2015- 2016 eğitim-öğretim yılında sınıf ve cinsiyet değişkenlerinin ele alınarak lise kademesindeki öğrencilerin BES dersine karşı tutumlarının incelediği farklı bir araştırmaya ise 150 öğrenci gönüllülük esasında katılmıştır. Araştırmanın sonucunda da tutum skorları kadın veya erkek olma durumlarına göre incelendiğinde istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediğine ulaşılmıştır (Uluşık vd., 2016). Kaya-Sarıdede (2018) tarafından yapılan Yalova ili lise öğrencilerini kapsayan çalışmada da 9’uncu sınıf öğrencilerinin tutumlarının 11.sınıf ve 12. sınıf

öğrencilerine oranla daha fazla olduğunu belirtmiştir. Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor eğitimi dersine karşı tutumlarının incelenmesine yönelik yapılan farklı bir araştırmada kadın ve erkek öğrencilerin tutum puanları karşılaştırıldığında erkek öğrencilerin tutumlarının kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmüştür (Kılıç vd., 2018). Aras ve Asma (2020) ise farklı türdeki ortaöğretim kurumlarında okuyan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesini ele almıştır. Bunun sonucunda ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının olumlu olduğuna çalışmalarında yer vermişlerdir. Bununla birlikte Aras ve Asma (2020) öğrencilerin okullarında spor salonunun olması, fiziksel görünüşleri ile ilgili düşünceleri, kız ve erkek öğrencilerin BES dersine birlikte katılmaları, öğrencilerin sportif anlamda kendilerini yeterli bulmaları ve sportif etkinliklere katılımında aile bireylerinin destekleme durumlarında anlamlı farklılığa ulaşmışlardır. Yetiş vd., (2022) tarafından yapılan ortaöğretim kademesinde öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi adlı çalışmada ise beden eğitimi ve spor dersine dair öğrencilerin tutumlarında cinsiyet ile sınıf seviyesi faktörünün etkili olduğu, erkek öğrencilerin ve onuncu sınıftaki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine dair tutumlarının daha yüksek çıktığını ifade etmişlerdir. Karabük ilindeki yatılı okulda öğrenim gören lise öğrencilerin beden eğitimi dersi ve spora ilişkin tutumlarını ele alan çalışmada ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının öğrenim görülen sınıf düzeyi ve cinsiyet değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği, buna karşılık yaş değişkenine göre öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır (Erim vd., 2019). Bu doğrultuda liselerde eğitim alan öğrencilerin BES dersine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma modeli

Liselerde eğitim alan bireylerin BES dersine karşı tutumlarının incelenmesine dair gerçekleştirilen araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, katılımcıların konu ya da olay ile ilgili düşüncelerinin saptandığı bununla birlikte ilgi, yetenek, beceri ve tutum gibi özelliklerinin incelendiği araştırmalardır. Örneklem grubu diğer araştırmalara kıyasla daha büyük seçilmektedir (Büyükoztürk vd., 2020).

Araştırmanın evreni ve örnekleme

Araştırmanın evrenini Kastamonu ilinde bulunan liseler oluştururken örneklemini Taşköprü ilçesinden iki lise oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleme belirlenirken basit tesadüfi örnekleme kullanılmıştır. Bu yöntem evrenin her vakasının örnekleme eşit koşullarda dâhil olma ihtimalinin olduğu örneklemedir (Tutar ve Erdem, 2022).

Veri toplama araçları ve süreci

Veriler toplanmadan önce gerekli izinler alınmıştır. Öğrencilerin ders aralarındaki tenffüslerde veriler toplanmıştır. Veri toplama aracının doldurulması ile ilgili bilgiler veri toplama aracı dağıtılmadan önce öğrencilere açıklanmıştır. Araştırma kapsamında gönüllü katılım ilkesi esas alınmıştır. Araştırmaya katılacak olan öğrencilere ve velilere bilgilendirilmiş onam formu dağıtılmıştır. Toplanan ölçekler kontrol edilerek eksik veya yanlış doldurulanlar verilerin analizine dâhil edilmemiştir.

Kişisel bilgi formu

Araştırmanın sonucunda etkisi olacağı düşünülen sınıf düzeyi, cinsiyet, spor yapma sıklığı, yaş, sporcu lisansının olması/olmaması, aylık gelir, okul türü, baba ve anne eğitim durumu değişkenlerine yer verilmiştir.

Beden eğitimi dersine karşı tutum ölçeği

Güllü ve Güllü'nün (2009) geliştirmiş olduğu "BES Dersine Yönelik Tutum Ölçeği" tek boyutludur. Geliştirilen ölçek 3 alt faktörlüdür. Maddelerinin 11'i olumsuz (madde 3, 17, 19, 20, 24, 25, 26, 29, 30, 34, 35) ve 24'ü olumlu olmak üzere 35 madde içerir. Ölçek likert tipi 5'li dereceleme türünde ve "(1) Tamamen Katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum ve (5) Tamamen Katılıyorum" biçiminde tasarlanmıştır. Ölçekte alınacak en düşük puan 35 ve en yüksek puan 175'tir. Ölçeğin geliştirilmesinde lise düzeyindeki öğrenci grubunun beden eğitimi ve spor dersine karşı

tutumlarının belirlenmesi amacı güdülmüştür. Ölçeğin geliştirilmesi çalışmasında Cronbach Alfa değeri 0,94 olarak bulunmuştur. Gerçekleştirilen araştırmada ise bu değer 0,93 olarak bulunmuştur.

Verilerin analizi

Araştırma kapsamında örneklemden elde edilen verilerin analiz aşamasında SPSS 21 programı kullanılmıştır. Değişkenlerle ilgili betimsel tabloların oluşturulmasında frekans ve yüzde analizleri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımları durumları skewness kurtosis ile incelenmiştir (Tabachnick ve Fidell, 2013). Bağımsız değişkenlerinin her birine ait gerçekleştirilen analiz sonucunda verilerin normal dağılım göstermiştir. Cinsiyet, sporcu lisansı olma/olmama, aile bireylerinin spor yapma durumu adlı değişkenlerin analizinde bağımsız örneklemler t-testi; sınıf düzeyi, spor yapma sıklığı, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu değişkenlerinde ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Gerçekleştirilen ANOVA testlerini takiben, anlamlı farklılığın gözlemlendiği durumlarda, gruplar arasındaki farklılıklar olduğundan post-hoc testlerinden LSD ile incelenmiştir (Can, 2014). Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir (Senger, 2013).

Etik

Kastamonu Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu tarafından 10/05/2023 tarih ve 8 sayılı etik kurul onayı alınmıştır.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde, gerçekleştirilen analiz sonuçlarına yer verilmiştir.

Tablo 1: Demografik değişkenlere yönelik gerçekleştirilen frekans ve yüzde analizi sonuçları

Demografik Değişkenler	Frekans	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	142
	Erkek	100
	Toplam	242
Yaş	14-15 yaş	92
	16 yaş	72
	17 yaş ve üzeri	78
	Toplam	242
Sınıf Düzeyi	1. sınıf	59
	2. sınıf	76
	3. sınıf	88
	4. sınıf	19
	Toplam	242
Sporcu Lisansı	Var	65
	Yok	177
	Toplam	242
Haftalık Spor Yapma Sıklığı	1-3 saat	148
	4-6 saat	52
	7 saat ve üzeri	42
	Toplam	242
Anne Eğitim Durumu	Okuryazar değil/İlkokul	121
	Ortaokul	67
	Lise	34
	Lisans/Yüksek Lisans	20
	Toplam	242
Baba Eğitim Durumu	Okuryazar değil/İlkokul	50
	Ortaokul	51
	Lise	110
	Lisans/Yüksek Lisans	31
	Toplam	242
Aile Bireylerinin Spor Yapma Durumu	Yapıyor	42
	Yapmıyor	200
	Toplam	242

Tablo 1 incelendiğinde katılımcıların 142'sinin (58,7) kadın ve 100'ünün (41,3) erkek olduğu görülmektedir. Araştırma katılımcıların 92'si (38,0) 14-15 yaş aralığında, 72'si (29,8) 16 yaşında, 78'i (32,2) ise 17 yaş ve üzeri grubundadır. Katılımcıların 59'u (24,4) 1. sınıflardan, 76'sı (31,4) 2. sınıflardan, 88'i (36,4) 3. sınıflardan oluşurken ve 19'u (7,9) ise 4. sınıflardan oluşmaktadır. Sporcu

lisansı olan katılımcılar araştırmanın 65'ini (26,9), sporcu lisansı olmayan katılımcılar ise araştırmanın 177'sini (73,1) oluşturmaktadır. Katılımcıların haftada 1-3 saat spor yapanların sayısı 148(61,2), 4-6 saat spor yapanların sayısı 52 (21,5), 7 saat ve üzeri spor yapanların sayısı ise 42'dir (17,4). Katılımcıların anne eğitim durumuna göre 121'i (50,0) okur-yazar değil/ilkokul mezunu, 67'si (27,7) ortaokul mezunu, 34'ü (14,0) lise mezunu, 20'si (8,3) ise lisans/yüksek lisans mezunudur. Katılımcıların baba eğitim durumuna göre 50'si (20,7) okur-yazar değil/ilkokul mezunu, 51'i (21,1) ortaokul mezunu, 110'u (45,5) lise mezunu, 31'i (12,8) ise lisans/yüksek lisans mezunudur. Bunlara ek olarak katılımcıların aile bireylerinin spor yapma durumuna göre gerçekleştirilen analiz sonuçlarına göre, ailelerin 42'si (17,4) spor yapıyorken 200'ü (82,6) spor yapmamaktadır.

Tablo 2: Beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum düzeylerinin bağımsız değişkenler açısından incelenmesine yönelik t-testi sonuçları

Değişken	Grup	N	Ort.	S	Sd	T	p
Cinsiyet	Kadın	142	3,54	0,72	240	-3,22	0,001
	Erkek	100	3,83	0,63			
Sporcu Lisansı	Var	65	3,94	0,66	240	3,80	0,000
	Yok	177	3,56	0,69			
Aile Bireylerinin Spor Yapma Durumu	Yapıyor	42	3,77	0,65	240	1,12	0,261
	Yapmıyor	200	3,64	0,71			

*Anlamlılık düzeyi = $p < 0,05$

Tablo 2 incelendiğinde kadınların ve erkeklerin ele alındığı cinsiyet değişkenine yönelik yapılan analiz sonucunda gruplar arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($t = -3,22$; $p < 0,05$). Erkeklerin ortalamalarının kadınlara oranla daha fazla olduğu görülmektedir. Sporcu lisansının ele alındığı analizlere bakıldığında gruplar arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($t = 3,80$; $p < 0,05$). Sporcu lisansı olanların sporcu lisansı olmayanlara göre ortalamalarının fazla olduğu görülmektedir. Aile bireylerinin spor yapma durumuna göre yapılan analizin sonucu ele alındığında gruplar arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0,05$).

Tablo 3: Beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum düzeylerinin bağımsız değişkenler açısından incelenmesine yönelik tek yönlü ANOVA sonuçları

Değişken	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	P	Anlamlı Fark
Sınıf Düzeyi	Gruplar arası	13,55	3	4,51	10,12	0,000	a>b a>c
	Gruplar içi	106,20	238	0,44			
	Toplam	119,75	241				
Spor Yapma Sıklığı (Haftada)	Gruplar arası	12,02	2	6,01	13,33	0,000	a<b a<c
	Gruplar içi	107,73	239	0,45			
	Toplam	119,75	241				
Anne Eğitim Durumu	Gruplar arası	0,99	3	0,33	0,66	0,574	Yok
	Gruplar içi	118,76	238	0,49			
	Toplam	119,75	241				
Baba Eğitim Durumu	Gruplar arası	2,28	3	0,76	1,54	0,205	Yok
	Gruplar içi	117,47	238	0,49			
	Toplam	119,75	241				

*Anlamlılık düzeyi= $p < 0,05$; A: 1.sınıf, B: 2.sınıf, C: 3.sınıf; A: 1-3 saat B: 4-6 saat C: 7 saat ve üzeri

Tablo 3 incelendiğinde anne ve baba eğitim durumu değişkenleri için yapılan tek yönlü ANOVA sonuçlarına göre ele alınan gruplar arasında anlamlı farklılık görülmemiştir ($p > 0,50$). Katılımcıların sınıf düzeyi ve saat bazındaki spor yapma sıklığına göre yapılan analiz sonucunda anlamlı farklılıklar

tespit edilmiştir ($F=10,12$, $p<0,05$; $F=13,33$, $p<0,05$). Post-hoc testi ile yapılan analiz sonuçlarına göre 1. sınıf düzeyindeki katılımcıların sınıf düzeyi 2 ve 3 katılımcılara göre skorlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Spor yapma sıklığı ile ilgili post-hoc testi analizlerine göre haftada 1-3 saat spor yapan katılımcıların 4-6 saat ile 7 saat ve üzeri spor yapan katılımcılara oranla skorlarının daha az olduğu görülmektedir.

Tartışma ve sonuç

Araştırma, lise düzeyindeki öğrencilerin tutumlarını beden eğitimi ve spor dersi kapsamında belirlemeye yönelik yapılmıştır. Araştırma katılımcılarının yaşları 14 ile 19 arasında değişmektedir. Buna bağlı olarak araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 15,90 olarak bulunmuştur. Cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, araştırma katılımcılarının her ikisinin de tutum puanlarının ortalamaları yüksektir. Bununla birlikte katılımcıların derse karşı tutumlarında erkeklerin ortalamalarının kadınların ortalamalarına göre daha fazla olduğu bulunmuştur. Alan yazın incelendiğinde yapılan bazı araştırmalarda erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının kadın öğrencilere göre daha fazla olduğu belirlenmiştir ve bu sonuçlar elde edilen sonuçlarla paralellik göstermektedir (Arabacı, 2009; Kamtsios, 2010; Aybek vd., 2011; Ghofrani ve Golsanamlou, 2012; Cengiz vd., 2018). Alparslan (2008) yapmış olduğu çalışmada erkek ve kadın katılımcıların tutum düzeyleri arasında erkeklerin tutumlarının kadınlara göre fazla olmasının sebebini erkek katılımcıların kendilerini fiziksel açıdan daha yeterli gördüklerini ifade etmiştir. Bazı araştırmalar ise (Chatterjee vd., 2012; Gosset, 2015, Keskin vd., 2016'den) erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre BES dersi tutumlarında anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmişlerdir.

Araştırmada sınıf düzeyi değişkeninde, beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarda anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. Araştırmada sınıf düzeyi değişkeni açısından BES dersine yönelik katılımcıların tutumları incelendiğinde sınıf seviyesi arttıkça tutum düzeylerinin azaldığı görülmüştür. Konu ile ilgili yapılmış farklı çalışmalar araştırma bulgularını desteklemektedir (Güllü vd., 2009; Sertkahya ve Üren, 2021; Şam vd., 2021). Yapılan araştırmada 9. ve 10. sınıflar ile 10. ve 11. sınıflar arasındaki BES dersi tutumlarında anlamlı fark gözlemlenmiştir. Alparslan'ın (2008) ortaöğretim öğrencilerinin tutumlarına yönelik yapmış olduğu çalışma bulguları araştırma ile paralellik göstermektedir. 9. ve 10. sınıfların tutumlarının diğer sınıflara oranla yüksek olduğu söylenebilir. Kaya-Sarıdede (2018) tarafından yapılan Yalova ili lise öğrencilerini kapsayan çalışmada da 9'uncu sınıf öğrencilerinin tutumlarının 11.sınıf ve 12. sınıf öğrencilerine oranla daha fazla olduğu belirtilmiştir. Araştırmada 11.sınıf ve 12. sınıf düzeyindeki öğrencilerin tutumları diğer sınıf düzeylerine göre düşük çıkmıştır. Yapılan araştırma sonuçları düşünüldüğünde 11. sınıfların bir sonraki yılda girecek oldukları sınava hazırlık aşamasında olmalarından ve 12. sınıfların ise sınav yılı olduğundan tutumlarının düşük çıkmış olabileceği söylenebilir. Bununla birlikte üniversite seçme sınavının kaygısı içerisinde olmaları öğrencilerin tutumlarının azalmasına sebep olabilmektedir denilebilir. Uluşık ve diğerleri (2016) ise yapılan araştırma sonucundan farklı olarak 9. sınıf düzeyinde öğrenim görenlerin tutumlarının 10. sınıf ve 11. sınıfta öğrenim görenlerden düşük olduğu, bununla birlikte 11. sınıfta öğrenim görenlerin tutumlarının 12. sınıfta eğitim alanlardan düşük olduğunu belirtmiştir. Uluşık (2016) tarafından yapılan araştırmaya göre lise öğrencilerinin sınıf düzeyleri artış gösterdikçe BES dersine olan tutumlarında da artış olduğu sonucu bulunmuştur. Araştırmaların sonuçlarının benzer çıkmamasında örneklem grubunda ele alınan grubun öğrenim gördükleri lise türlerinin farklı olmasından kaynaklanmış olabileceği yorumu yapılabilir. Bununla beraber okulların mevcut fiziki şartlarının beden eğitimi ve spor derslerinin amaçları doğrultusunda işlenmesine olanak tanınamaması da tutum düzeylerindeki farklılığının sebebi olabilir.

Öğrencilerin sporcu lisanslarının olup olmama değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları incelendiğinde, sporcu lisansı olan katılımcıların derse yönelik tutum düzeylerinin sporcu lisansı olmayanlara göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Literatürde araştırmamız ile paralel olan çalışmalar yer almaktadır. Kangalgil vd., 2006; Alparslan, 2008; Özkan, 2011; Hazar vd., 2021 yapmış oldukları çalışmalarda lisansı olan öğrencilerin BES tutumlarının lisansı olmayanlara göre daha fazla olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrencilerin lisanslarının olması onların BES dersini sevmelerine ve katılım göstermelerine katkı sağlayarak derse yönelik tutumlarının da olumlu yönde gelişmesini sağlar (Dereceli, 2020).

Spor yapma sıklığı ele alınarak gerçekleştirilen analiz sonuçlarında öğrencilerin ders kapsamındaki tutumlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. Yağcı (2012) yapmış olduğu çalışmada düzenli fiziksel etkinliğe katılanların tutumlarının daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Aile bireylerinin spor yapıyor olması durumuna göre yapılan analizlerde katılımcıların tutumlarında anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı bulunmuştur. Polat'ın (2019) anne ve babanın spor yapma değişkenine yönelik yaptığı çalışma araştırma sonucu ile paralellik göstermektedir. Ancak literatür incelendiğinde aile bireylerinde spor ile ilgilenen bireylerin olmasının BES dersine yönelik tutumu pozitif yönde etkilediğini belirten çalışmalara da rastlanmıştır. (Çelik ve Pulur, 2011; Sivrikaya ve Kılçık, 2017). Ebeveynlerin spor ile olan bağları çocuklarının da spora karşı olan tutumlarına etki etmektedir (Güven ve Öncü, 2006).

Katılımcıların baba ve anne eğitim düzeylerine göre analizlere bakıldığında BES dersi tutumlarında anlamlı bir farklılaşma görülmemiştir. Doğan'ın (2011) Niğde ilinde farklı statüde eğitim veren dokuz lisede adolesan dönemde olan öğrencilerin BES dersine karşı tutumlarını ve fiziksel uygunluk düzeylerinin incelendiği çalışmada da anne ve babanın eğitim düzeyi ile öğrencilerin BES dersine karşı olan tutumlarında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir. Yağcı (2012) ise yapmış olduğu çalışmada annenin eğitim düzeyine göre BES dersine ilişkin öğrencilerin tutumlarının anlamlı farklılaştığını ifade ederken baba eğitim durumlarında ise öğrencilerin tutumlarında anlamlı bir farklılık bulunmadığını dile getirmiştir.

Genel olarak, elde edilen sonuçlar düşünüldüğünde babanın ve annenin eğitim durumunun öğrencinin tutum düzeyinde önemli bir faktör olmadığı söylenebilir. Sonuç olarak; genel lisede eğitim alan 242 öğrencinin cevapları doğrultusunda ulaşılan bulgularda araştırmaya dâhil edilen bireylerin BES dersine yönelik tutumları yüksektir. Öğrencilerin BES dersine olan tutumları cinsiyet, sporcu lisansı olma/olmama, sınıf düzeyi ve spor yapma sıklığına göre anlamlı farklılaştığı tespit edilirken aile bireylerinin spor yapma durumu, anne ve baba eğitim durumu değişkenlerine göre anlamlı farklılık olmadığı saptanmıştır. Öğrencilerin; fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişimleri düşünüldüğünde fiziksel aktiviteye katılım göstermeleri önemli bir etken olarak düşünülebilir. BES dersleri fiziksel aktivitelerin bir plan çerçevesinde öğrencilere sunulduğu öğrenim alanı olarak ifade edilebilir. Bu sebeple BES dersinin öneminin öğrenciler, veliler ve yöneticiler tarafından bilinmesi ve bu doğrultuda bilgilendirici çalışmalara yer verilmesi BES dersine karşı pozitif tutum geliştirmelerinde yararlı olabilir.

Kaynakça

- Akıncı, A.Y., Türkay, İ. K., Arısoy, A. ve Deniz, C. (2020). Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersi tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Isparta örneği). *ÇOMÜ Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 53-62.
- Alparıslan, S. (2008). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenlerinin sergilediği öğretim davranışlarına ilişkin algıları ve öğrencilerin bu derse karşı geliştirdikleri tutumları* [Yüksek lisans tezi], Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Arabacı, R. (2008). Attitudes toward physical education and class preferences of Turkish secondary and high school students. *Elementary Education Online*, 8(1), 2-8.
- Aras, L., Asma ve M. B. (2020). Farklı türdeki ortaöğretim kurumlarında okuyan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 5(1), 27-39.
- Aybek, A., İmamoğlu, O. ve Taşmektepligil, M.Y. (2011). Öğrencilerin beden eğitimi dersi ve ders dışı etkinliklerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 51-59.
- Balyan, M., Balyan, Y. B. ve Kiremitçi, O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 196-201.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2019). Bilimsel araştırma yöntemleri (26. baskı). Pegem Akademi.
- Can, A. (2014). *SPSS ile sosyal bilimlerde veri analizi*. Pegem Akademi.

- Canlı, U. (2013). *Tekirdağ ili Çorlu ilçesi ilköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları* [Yüksek Lisans Tezi], Trakya Üniversitesi.
- Cengiz, Ö., Kılıç, M. A. ve Soylu, Y. (2018). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Sosyal Bilimler Akademi Dergisi*, 1(2), 141-149.
- Chatterjee, S., Nandy, S. ve Adhikari, S. (2012). Impact of sports perfectionism on development of attitude towards physical education of the school-going adolescents. *Journal of Humanities and Social Science*, 2(3), 46-51.
- Çelik, A., Koçkaya, E. ve Parlar, F. (2018). Orta öğretim düzeyi öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersi tutumları: Trabzon ili örneği. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 20(4), 34-42.
- Çelik, Z. ve Pulur, A. (2011). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. *VAN/YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayısı*, 115-121.
- Deliceoğlu, G. (2018). Orta öğretim birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(1) 29-37.
- Demirhan, G. ve Altay, F. (2001). Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği II. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2). 9-20.
- Dereceli, Ç. (2020). İmam hatip liselerinde eğitim alan kız öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi (Balıkesir ili örneği). *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 22(3), 75-85.
- Doğan, N. (2011). *Niğde ilinde bulunan farklı statüdeki liselerde eğitim gören öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve fiziksel uygunluk düzeylerinin araştırılması* [Yüksek Lisans tezi], Niğde Üniversitesi.
- Erim, V., Doğan, İ. ve Ceyhan, S. (2019). Karabük ilindeki yatılı okulda öğrenim gören lise öğrencilerin beden eğitimi dersi ve spora ilişkin tutumları. *Turkish Studies Dergisi*, 14(6), 3227-3236.
- Ghofrani, M. ve Golsanamlou M. (2012). Students 'perception of physical education courses and its relationship with their participation in sport activities. *European Journal of Experimental Biology*, 9(1), 21-31.
- Göksel, A.G ve Caz, Ç. (2016). Anadolu Lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-9.
- Güllü, M. ve Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.
- Güllü, M., Güçlü, M. ve Arslan, C. (2009). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi. *e-Journal of New World Sciences Academy Sports Sciences*, 4(4), 273-288.
- Güven, Ö. ve Öncü, E. (2006). Beden eğitimi ve spora katılımında aile faktörü. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 10(10), 81-90.
- Hazar, G., Pepe, H. ve Hazar, Z. (2021). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarını etkileyen faktörlerin araştırılması. *Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 33-40.
- Kamtsios S. (2010). Gender differences in elementary school children in perceived athletic competence, body attractiveness, attitudes towards exercise and participation in physical activity. *International Quarterly of Science*, 2, 10-18.
- Kangalgil, M., Hünük, D. ve Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 48-57.
- Kaya Sarıdede, Ş. (2018). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi* [Yüksek Lisans Tezi], İstanbul Gelişim Üniversitesi.
- Keskin, N., Öncü, E. ve Kılıç, K. S. (2016). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(1), 93-107.
- Kılıç, T., Uğurlu, A. ve Cenik, D. (2018). Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor eğitimi dersine karşı tutumlarının incelenmesi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 13-23.
- Koca, C. ve Demirhan, G. (2004). An examination of high school students' attitudes toward physical education with regard to sex and sport participation. *Perceptual & Motor Skills*, 98(3), 754-758.
- Özkan, R. (2011). *Genel lise ve imam hatip lisesi öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının karşılaştırılması* [Yüksek Lisans Tezi], Gazi Üniversitesi.

- Polat, S. (2019). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi (Elazığ Mustafa Kemal ortaokulu örneği)* [Yüksek lisans tezi], Fırat Üniversitesi.
- Ramazanoğlu, F., Karahüseyinoğlu, M.F., Demirel, E.T., Ramazanoğlu, M.O. ve Altungül, O. (2005). Sporun toplumsal boyutlarının değerlendirilmesi. *Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları*, 3(3), 153-157.
- Senger, Ö. (2013). Statistical power comparisons for equal skewness different kurtosis and equal kurtosis different skewness coefficients in nonparametric tests. *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Ekonometri ve İstatistik Dergisi*, 18, 81-115.
- Sertkahya, M. ve Üren, H. (2021). İlköğretim II. kademe ve ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Kemalpaşa ilçesi örneği. *International Journal of Contemporary Educational Studies*, 7(1), 166-183.
- Sivrikaya, Ö. ve Kılçık, M. (2017). İlköğretim okulları 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Düzce Örneği). *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(1), 1-15.
- Şam, C.T., Bayram, M. ve Taşdemir, N. (2021). Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Ağrı ili Hamur İlçesi örneği). *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 23(4), 131-146.
- Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics* (Vol 6). Boston, MA: Pearson.
- Tutar, H. ve Erdem, A.T. (2022). Örnekleriyle bilimsel araştırma yöntemleri ve spss uygulamaları. (2. baskı). Seçkin Yayıncılık.
- Uluşık, V., Beyleroğlu, M., Suna, G. ve Yalçın, S. (2016). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları ve akademik güdülenme düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi (Burdur İl Merkezi Örneği). *Journal of Human Sciences*, 13(3), 5092-5106.
- Yağcı, İ. (2012). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi (Afyonkarahisar ili örneği)* [Yüksek lisans tezi], Afyon Kocatepe Üniversitesi.
- Yetiş, Ü. (2022). Ortaöğretim Kademesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(2), 907-917.

Etik kurul onayı

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Kastamonu Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu tarafından 10/05/2023 tarih ve 8 sayılı etik kurul onayı alınmıştır.

Araştırmacıların katkı oranı beyanı

1. yazarın araştırmaya katkı oranı %60, 2. yazarın araştırmaya katkı oranı %40'tır.

Yazar 1: Araştırmanın tasarlanması, yöntemin belirlenmesi, geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları, veri analizi, raporlaştırma.

Yazar 2: İstatistiksel analiz, danışmanlık, raporlaştırma.

Çıkar çatışması beyanı

Bu çalışmada herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.